

Nr 378.

Av herr Olsson i Kalmar m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 111, angående överflyttning av domkyrkotunnomedel från Kalmar domkyrka till Växjö domkyrka.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 111 vid årets riksdag föreslås riksdagen medgiva, att Kungl. Maj:t må inom vissa av vederbörande departementschef närmare angivna gränser verkställa den reglering av de ekonomiska förhållandena mellan Kalmar och Växjö domkyrkor, som Kungl. Maj:t må finna av omständigheterna påkallad. Propositionen är föranledd av från domkapitlet i Växjö hos Kungl. Maj:t gjord framställning om att av den till Kalmar domkyrka utgående kronotondeersättning eller på annat sätt måtte åt Växjö domkyrka beredas en årlig förhöjning av till sistnämnda domkyrka utgående anslag medelst ersättning för 143 hl. spannmål, hälften råg och hälften korn, jämte forsellön, motsvarande den ökning i antalet av stiftets pastorat, som uppkommit genom föreningen av Växjö och Kalmar stift. Regleringen anses av departementschefen böra begränsas så, att de medel, som kunna komma i fråga att överflyttas, i varje fall icke överstiga vare sig den i staten för Kalmar domkyrka nu upptagna ersättning för indragen kronotonde eller den minskning i samma domkyrkas inkomstbehov, som kan anses hava uppkommit genom stiftsammanslagningen.

Domkapitlets i Växjö förenämnda framställning, för så vitt den avser en minskning i den till Kalmar domkyrka utgående ersättning, har avstyrkts såväl av länsstyrelsen i Kalmar som av Kalmar stads- och landsförsamlingar, Växjö stads- och landsförsamlingar samt domkyrkorådet i Kalmar, vilket senare bland annat framhållit, att Kalmar domkyrka för sitt framtida underhåll är i stort behov av att få behålla sina hittills åtnjutna inkomster samt att ett bifall till framställningen skulle medföra, att Kalmar stads- och landsförsamlingar få åtaga sig en motsvarande ökning i sina utgifter. Det torde även böra bemärkas, att i samband med den av Kungl. Maj:t år 1915 föranstaltade utredningen av frågan om de bestämmelser, som i avseende å Kalmar domkyrkas ekonomi och vården om samma kyrka kunde anses böra meddelas i anledning av stiftsammanslagningen, yttranden avgåvos av domkyrkorådet i Kalmar, Kalmar stads- och landsförsamlingar, länsstyrelsen i Kalmar, domkapitlet i Växjö, kammarkollegium och statskontoret samt byggnadsstyrelsen och att *samtliga* dessa myndigheter hävdade, att de domkyrkotunnomedel, som dithills utgått till Kalmar domkyrka, borde behållas såsom inkomst åt kyrkan.

Om redan härigenom ett avslag å Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition synes väl motiverat, kunna vi dessutom icke underlåta att erinra därom, att, då sammanslagningen av Växjö och Kalmar stift såsom villkor för upprättande av ett nytt stift i Norrland av riksdagen beslöts gent emot invånarnas i det gamla kalmarstiftet *enhälliga* och i den högtidligaste form avgivna protest, man *allmänt* var av den meningen, att vid den blivande stiftsammanslagningen all hänsyn borde visas dem, som närmast komme att beröras av densamma. De olägenheter i övrigt, som denna stiftsammanslagning medfört för det gamla kalmarstiftets inbyggare och enkannerligen dess prästerskap, må här fränses. I ekonomiskt hänseende har den dock redan vållat särskilt Kalmar stad ej ringa avbräck. Bifalles nu den kungl. propositionen, blir följden den, att Kalmar stad får vidkännas en mot minskningen i Kalmar domkyrkas inkomster svarande utökning av sina redan förut avsevärda utgifter vid de med ej alltför långa mellanrum återkommande synnerligen omfattande och kostsamma reparationer, som tarvas av denna kyrkas säregna konstruktion och byggnadsmaterial, om detta i vårt land enastående byggnadsverk skall kunna äga bestånd.

Med anledning av vad vi sålunda anfört, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående överflyttning av domkyrkotunnomedel från Kalmar domkyrka till Växjö domkyrka.

Stockholm den 30 mars 1925.

P. Valerius Olsson.

Karl Magnusson.

Arthur Heiding.

Edvard Olsson.
